

Posudek školitelky
na disertační práci JUDr. Marty Doležalové
„Mimosoudní řešení sporů se zaměřením na mediaci“

Mediace. Dnes je v české právní literatuře skloňována ve všech pádech, řada právníků o ní píše a mluví, avšak často bez znalosti konkrétních úskalí, která mediace přináší. Předkládaná disertace vychází z hlubokých osobních znalostí autorky, která se aktivně účastnila jak přípravy českého zákona o mediaci a souvisejících aktivit, zejména konferencí a kolokvií věnovaných mediaci ve světovém měřítku, tak přípravy Etického kodexu mediátora v rámci České advokátní komory. Je třeba přivítat, že k tématu Mediace se objevila práce, zaměřená převážně prakticky, se zcela konkrétními představami, jak by měla mediace probíhat a zejména, jak by měla být regulována. Disertační práce je v tomto ohledu specifická: mne jako školitelku, a obdobné to myslím bude i u dalších čtenářů, zajímá spíše osobní pohled autorky, její zkušenosti a představa do budoucna, než dovozování teoretických závěrů, které bývají s disertační prací obvykle spojeny. Toto téma je skutečně více praktické než teoretické a v teorii mediace již asi nelze očekávat více, než co již bylo řečeno. Je ale třeba poznamenat, že teorii se autorka vůbec nebrání, zejména v první polovině své práce, která vychází převážně ze zahraniční literatury.

Práce je rozdělena do sedmi kapitol, v nichž se prolíná teorie s praktickými úvahami. Po Úvodu, který osvětluje záměr práce, se autorka zaměřuje ve druhé kapitole na jednotlivé způsoby mimosoudního řešení sporů, zejména na institut Med-Arb, který je podrobně analyzován. Třetí kapitola uvádí pojem mediace a její právní aspekty se zvláštním důrazem na roli a výběr mediátora, mediační doložky, dohody o provedení mediace a mediační dohody, včetně otázky jejich vykonatelnosti. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na transpozici Směrnice o mediaci do vybraných právních řádů, které byly šťastně zvoleny pro své významné rysy, často se vzájemně velmi odlišující. Následuje pátá kapitola, která se zabývá mediací v ČR a rozбором zákona o mediaci, který autorka důvěrně zná. Šestá kapitola uvádí zahraniční judikáty, které by mohly mít relevanci i pro naši právní úpravu, která se prozatím v praxi příliš neprosazuje. Sedmá kapitola se věnuje etickým kodexům. Práci uzavírá Shrnutí, v němž autorka usiluje o syntézu toho, čemu se v práci věnovala.

Práce je přehledná a srozumitelná, je psána jasným právníkem jazykem, se znalostí věci. Autorka využívá české i zahraniční zdroje, jen je škoda, že se většina prací neobjevuje v přehledu literatury na konci práce, i když práce jsou *passim* řádně citovány. Toto by mělo být ještě upraveno ve verzi, která bude publikována.

Práci pokládám za plně způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce JUDr. Martině Doležalové udělen titul PhD.

V Praze dne 12. 5. 2014

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.